

Arrest

nr. 317 886 van 3 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. DIENI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart staatloos te zijn en geboren te zijn in 2000.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 9 juni 2022. Op 9 juni 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 november 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 27 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaart staatloos te zijn, geboren op (...) augustus 2000 te Hamburg in Duitsland. U bent van Rom afkomst. U ging tot het tweede middelbaar naar school. Op 20 mei 2020 kreeg u een dochter, [N.]. U weet

niet waar haar vader woont. Intussen verwacht u samen met uw huidige partner [S. S.] (o.v. xxx) een twee kind.

Hoewel uw ouders van Montenegro afkomstig zijn bent u nooit in Montenegro geweest, spreekt u de taal niet, kent u er niemand en werd u er ook niet ingeschreven in het bevolkingsregister.

Met uw familie reisde u doorheen Europa zonder een vaste verblijfsplaats genoten te hebben. U diende in Frankrijk en in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in, hetgeen u niet verkreeg. Op 9 juni 2022 diende u samen met uw ouders [R.] en [S. A.] (o.v. xxx & o.v. xxy) en uw broer [J. A.] (o.v. xxz), zijn vrouw [A. K.] (o.v. xxn) en uw huidige partner, [S. S.], een Servische Rom, een verzoek om internationale bescherming in te België. U stelt naar België gekomen te zijn om een nieuw leven op te bouwen. U wil een huis hebben voor u en uw kind. In Montenegro wil u niet wonen omdat u niets met het land te maken heeft. U spreekt de taal niet en kent er niets. Voorts stelt u dat het leven voor Roma in Montenegro niet voor te stellen is. Ook vreest u dat men uw dochter zal wegnemen en verkopen. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, de geboorteakte van uw dochter N, een brief ter bevestiging dat u niet werd ingeschreven in het bevolkingsregister in Montenegro.

In het verzoek van uw ouders werd er op 28 september 2023 een beslissing 'kennelijk ongegrond' genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Het beroep dat zij aantekenden tegen deze beslissing is nog hangende.

Uw broer [J.] en zijn vrouw ontvingen op 24 november 2023 eveneens een beslissing 'kennelijk ongegrond' in zijn verzoek. Hij tekende vooralsnog geen beroep aan tegen deze beslissing.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren (vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, 09/08/2023).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 7 april 2023 werd Montenegro vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u niet te kunnen terugkeren naar Montenegro omdat u in België een leven wil opbouwen en in Montenegro vreest slecht behandeld te worden als Roma (notities persoonlijk onderhoud CGVS xxx, 21/09/2023, p. 6) Ook stelt u staatloos te zijn, niets met Montenegro te maken te hebben, de taal niet te spreken en er niets te kennen (CGVS xxx p. 6).

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd geloofwaardige verklaringen af te leggen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw these staatloos te zijn (vragenlijst CGVS xxx, 5/4/2023, vraag 4; CGVS xxx, p.3), niet gevolgd kan worden. Uit de verklaringen van uw ouders is immers mogen blijken dat zij beiden beschikten over een Montenegrijns paspoort en identiteitskaart (CGVS xxx, p. 4, 5, 6, 8; CGVS xxx, p. 4, 5, 6, 7, 10). Voorts bleken zij wettelijk gehuwd te zijn in het land en konden zij enkele jaren geleden nog via het Montenegrijnse consulaat in Frankfurt een nieuw paspoort bekomen mits vertoon van hun identiteitskaart en hun geboorteakte (CGVS xxx p. 5), hetgeen u zelf ook bevestigde (CGVS xxx p. 4). Uit wat voorafgaat is dan ook mogen blijken dat zij wel degelijk Montenegrijns staatsburger zijn en mits de nodige stappen te zetten aanspraak kunnen maken op de rechten die verbonden zijn met voorgenoemd staatsburgerschap (CGVS xxx, p. 4, 6, 8, 9). Uit voorgaande mag dan ook blijken dat u, als kind van twee Montenegrijnse ouders bij wet aanspraak kan maken op voorgenoemd staatsburgerschap, mits u hiertoe de nodige stappen zet. Uit de toegevoegde wet blijkt dat Montenegro het principe van 'ius sanguinis' (recht van het bloed) toepast, hetgeen wil zeggen dat er op basis van afstamming aanspraak gemaakt kan worden op een nationaliteit. Uit de verklaringen van uw broer blijkt dat hij hier goed van op de hoogte blijkt te zijn daar de Franse autoriteiten hem hier reeds op gewezen hebben (CGVS xxx p. 6). Dat u zich in dit licht als staatloze tracht voor te stellen, is dan ook weinig ernstig. Uw these dat u niets te maken zou hebben met Montenegro (CGVS xxx p. 6), evenmin. Kennelijk heeft u geen enkele stap ondernomen om uw documenten op orde te krijgen noch blijkt u zichzelf hiertoe geïnformeerd te hebben (CGVS xxx p. 5), wat in het licht van voorgaande mag verbazen. Indien u momenteel daadwerkelijk niet over een nationaliteit beschikt kan er van u verwacht worden dat u alle stappen onderneemt om de nationaliteit waar u recht op heeft te bekomen in de plaats van om deze reden internationale bescherming aan te vragen. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich eerst wendt tot de bescherming van zijn nationale overheid, waar hij recht op heeft.

Uit wat voorafgaat dient dan ook besloten te worden dat uw these staatloos te zijn, niet gevolgd kan worden. Uit de verklaringen van uw broer en uw ouders, alsook de toegevoegde wetgeving, is duidelijk gebleken dat u mits het zetten van enkele administratieve stappen de nationaliteit kan bekomen, zichzelf kan registreren in het bevolkingsregister en aanspraak kan maken op de geneugten die het Montenegrijns staatsburgerschap u te bieden heeft.

Wat betreft uw these dat u niet zou kunnen terugkeren naar Montenegro omdat u niets met het land te maken wil hebben, u er nooit gewoond heeft, u er geen huis heeft en u de taal niet spreekt (CGVS xxx p. 5), dient erop gewezen te worden dat zulks op zichzelf vreemd is aan de vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Hoe dan is uit de verklaringen van uw vader, in tegenstelling tot uw bewering (CGVS xxx p. 4) mogen blijken dat hij wel degelijk nog contacten heeft in het land (CGVS xxx p. 4). Hetgeen overigens ook blijkt uit het gegeven dat hij voor u en uw broer nog een attest aanvraag bij een contactpersoon binnen de overheidsagentschap in Montenegro (CGVS xxx p. 5). Ook uw schoonzus blijkt nog contacten te onderhouden in het land (CGVS xxx p. 4). In het licht van voorgaande kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat jullie kunnen steunen op een netwerk in het land. Wat betreft de taal kan er eveneens redelijkerwijze verwacht worden dat u over voldoende capaciteiten beschikt om mits de hulp van uw familie wegwijs kan geraken in de Montenegrijnse taal, de lokale geplogenheden en administratieve zaken, waartoe uw ouders kennelijk hun weg konden vinden. Niet in het minst daar u ook in Frankrijk erin slaagde dit te doen (CGVS xxx p. 3, 4, 6). Dat u de taal niet zou willen leren omdat u ze haat (CGVS xxx p. 6) is in het licht van uw verzoek om internationale bescherming, weinig ernstig te noemen en zegt meer over uw motieven dan wel over uw capaciteiten en mogelijkheden om in Montenegro een leven op te bouwen.

Wat betreft uw verwijzingen naar verhalen over mishandelingen van en slechte omstandigheden van Roma die u hoorde van uw schoonzus, haar stiefbroer en uw ouders (CGVS xxx, p. 6, 7), moet er op gewezen worden dat hun persoonlijke ervaringen kaderen binnen een specifiek tijdsbestek, specifieke locatie en een specifieke context. Zulke incidenten zijn niet zonder meer representatief voor het huidige Montenegro, zoals onderaan uiteengezet. Door het aanhalen van voorvallen die uw ouders vijftientig jaar geleden hebben meegemaakt of van verhalen van de familieleden van uw schoonzus slaagt u er niet in om aan te tonen dat u momenteel bij terugkeer naar Montenegro het slachtoffer zou worden van mishandelingen of van een discriminerende behandeling. Noch brengt u enige objectieve informatie aan die hierop kan wijzen.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Montenegro Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_montenegro_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) toont aan dat heel wat Roma in Montenegro zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan

t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precare economische toestand in Montenegro, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Montenegrijnse overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Montenegro het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Montenegrijnse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma, onder meer met de (nationale) strategieën voor de sociale inclusie van Roma en Egyptenaren 2016-2020 en 2021-2025 en bijhorende nationale en lokale actieplannen. Dankzij deze initiatieven werden reeds een zekere verbetering geboekt op het vlak van onderwijs (scholingsgraad), toegang tot gezondheidszorg en huisvesting en in het domein van registratie en verblijfsstatuut. Antiziganisme wordt nu ook voor het eerst expliciet erkend als een vorm van discriminatie. Bovendien heeft het land ook de Verklaring van Poznan (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Voorts worden op nationaal en lokaal niveau ook bemiddelaars ingezet om de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg voor Roma te vergemakkelijken en werden de voorbije jaren door de overheid allerhande projecten gefinancierd in verband met de sociale inclusie, bescherming en promotie van de rechten van Roma. Om de implementering en de efficiëntie van de nationale beleidsplannen in verband met de Roma in de westelijke Balkan en ook de principes van goed bestuur en lokale participatie hierbij te ondersteunen, hebben de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma opgezet. Op 1 juli 2018 werd ook in Montenegro het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. In de daaropvolgende jaren heeft ROMACTED als drijvende kracht gefungeerd bij het opzetten van workshops met als doel het nationale actieplan lokaal beter te implementeren. In januari 2021 is een tweede fase van het ROMACTED-programma gelanceerd, andermaal met een focus op het lokale beleid. Er zijn in Montenegro ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Montenegrijnse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van

Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Montenegro hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Montenegrijnse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan gewezen worden op het feit dat de instelling van de Ombudsman optreedt als nationaal mechanisme voor de bescherming tegen discriminatie en dat er een Raad voor de Bescherming tegen Discriminatie, waarin ook vertegenwoordigers van de Roma zetelen, operationeel is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien dient er aangekaart dat indien u in Montenegro het slachtoffer zou worden van mishandelingen u een beroep kan doen op de bescherming van de Servische autoriteiten. Waar u nog tracht te stellen dat er geen politie zou zijn in Montenegro, ze pas na vier of vijf uren komen en ze eigenlijk samenwerken met de maffia (CGVS 22/19684 p. 7), moet er op gewezen worden dat u zich voor deze these baseert op veronderstellingen. Persoonlijke ervaringen blijkt u niet te hebben. Uw familie kennelijk evenmin (CGVS 22/19684 p. 7). Noch draagt u enige objectieve informatie aan die uw these kan staven. Uit uw verklaringen kan dan ook niet afgeleid worden dat nationale bescherming voor u niet voor handen zou zijn bij terugkeer naar Montenegro. Te meer daar uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Montenegro Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_montenegro_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Montenegro maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Montenegrijnse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Over het algemeen functioneert de Montenegrijnse politie op professionele wijze en werkt ze efficiënt. Ofschoon kwetsbaar voor politieke inmenging beschikt Montenegro ook over een goed uitgebouwd rechtssysteem met een functionerende justitie. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Montenegrijnse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de Ombudsdienst. Ofschoon de effectiviteit van de controlemechanismen nog voor verbetering vatbaar is, wordt wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en kan het leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Montenegro aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Montenegro de afgelopen jaren dan ook diverse maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, waaronder de oprichting van een anti-corruptieagentschap (Agency for Prevention of Corruption), van een speciale politie-eenheid tegen corruptie (Special Police Unit), van het bureau van de speciale openbare aanklager (Special Public Prosecutor's Office) en recent van de National Council for the Fight against High-Level Corruption. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. Zo worden regelmatig ambtenaren vervolgd voor misbruik van het ambt en corruptie. De Montenegrijnse overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Montenegro". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Montenegro opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten neer die voorgaande appreciatie kunnen ombuigen. Uw Duitse geboorteakte en de geboorteakte van uw dochter Nancy, hebben betrekking op jullie identiteit en herkomst, dewelke niet ter discussie staan.

De brief ter bevestiging dat u niet werd ingeschreven in het bevolkingsregister in Montenegro bevestigt dat uw ouders hebben nagelaten u te registreren. Hieruit blijkt evenwel dat [S.] en [R.] als uw ouders worden aangemerkt. Uit hun dossier is reeds gebleken dat zij over de Montenegrijnse nationaliteit beschikken. Hieruit volgt dan ook u aanspraak kan maken op diezelfde nationaliteit mits het zetten van de nodige stappen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 24 van het handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het handvest), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), de redelijkheidsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, de samenwerkingsplicht en de onpartijdigheidsplicht.

2.2. De verzoekende partij brengt naar voor dat ze de dochter is van A.R. geboren in het jaar 1959 in Montenegro en van A.S. geboren in 1969 in Montenegro. Haar broer verblijft evenzeer in België. Daar waar de commissaris-generaal in het dossier van haar ouders een beslissing trof zonder de kinderen te hebben gehoord en zonder rekening te houden met de familie-eenheid, haalt de commissaris-generaal plots argumenten uit de beslissingen jegens de ouders om haar verzoek af te wijzen. De verzoekende partij betoogt dat zolang de Raad geen uitspraak gedaan heeft in het beroep van haar ouders, de door de commissaris-generaal aangehaalde motieven niet vaststaand zijn. De commissaris-generaal kan dus niet stellen dat, omdat hij meent dat haar ouders de Montenegrijnse nationaliteit hebben, de verzoekende partij ook in aanmerking komt voor de Montenegrijnse nationaliteit. De verzoekende partij stelt dat ze tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verklaard geen nationaliteit te hebben en legde hieromtrent een document neer.

2.3. De verzoekende partij stelt dat ze een kind verwacht met S.S., een Rom uit Servië, ten aanzien van wie de commissaris-generaal een beslissing van kennelijk ongegrond verzoek om internationale bescherming heeft genomen. Men kan geen van de ouders scheiden van het kind door te stellen dat de vader zou moeten terugkeren naar Servië terwijl het kind het lot van de moeder zou moeten volgen naar Montenegro. Door het te komen kind hadden de dossiers op elkaar moeten worden afgestemd.

2.4. De verzoekende partij volhardt in haar verklaringen van staatloosheid. Wat betreft de situatie van Roma in Montenegro blijkt uit een rapport van 2023 dat zij het slachtoffer worden van vervolging minstens onmenselijke en vernederende behandeling. Ze bespreekt vervolgens de situatie van Roma in Montenegro.

2.5. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde haar de vluchtelingenstatus of ondergeschikt minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt ze om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.6. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer het volgende rapporten en arrest:

- Delegation of the European Union to Montenegro, “*Level of discrimination against Roma and Egyptians still high in Montenegro, says Ombudsperson’s report presented at an EU/COE supported conference*”, 5 mei 2023;

- UNICEF, "A dignified life for every Roma child" 7 april 2022;
- Europese Raad, "Forced returns of Roma from the former Federal Republic of Yugoslavia, including Kosovo, to Serbia and Montenegro from Council of Europe member states", 2003;
- Europese Commissie, "Montenegro 2023 Report Accompanying the document Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions", 8 november 2023;
- HvJ-EU, 19 maart 2019, "Ibrahim, Sharqawi e.a. Magamadov", gevoegde zaken C-297/17. C-318/17 en C-428/17.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 26 september 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar het volgende rapport en er de weblink van vermeldt:

- COI Focus: "Montenegro Algemene Situatie" van 5 december 2023.

4. Beoordeling

4.1. Het beroep van de verzoekende partij is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 december 2023 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

4.2. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*".

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*"

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*"

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Montenegro vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Montenegro, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (*cf.* RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4.3. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

4.4. De verzoekende partij verklaart staatloos te zijn. Ze is in het jaar 2000 geboren in Duitsland en heeft de Rom etniciteit. Ze stelt dat hoewel haar ouders van Montenegro afkomstig zijn, ze zelf nooit in Montenegro is geweest. Ze spreekt de taal niet, kent er niemand en ze werd er ook niet ingeschreven in het bevolkingsregister. Ze reisde met haar familie doorheen Europa zonder een vaste verblijfplaats te hebben genoten. Ze diende een verzoek om internationale bescherming in zowel in Frankrijk als in Duitsland. Ze kreeg er telkens een negatief antwoord. Ze stelt naar België te zijn gekomen om een nieuw leven op te bouwen. Ze wil een huis hebben voor haar en haar kind. Ze wil niet in Montenegro wonen omdat ze niets met het land te maken heeft. Ze spreekt de taal niet en kent er niets. Het leven voor Roma in Montenegro is volgens haar niet voor te stellen. Ze vreest ook dat ze haar dochter zullen wegnemen en verkopen.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

4.5. Na lezing van het administratief dossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of ze voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.6. Omtrent haar bewering dat ze staatloos is stelt de commissaris-generaal terecht in de bestreden beslissing: *“Vooreerst moet erop gewezen worden dat uw these staatloos te zijn (vragenlijst CGVS xxx, 5/4/2023, vraag 4; CGVS xxx, p.3), niet gevolgd kan worden. Uit de verklaringen van uw ouders is immers mogen blijken dat zij beiden beschikten over een Montenegrijns paspoort en identiteitskaart (CGVS xxx, p. 4, 5, 6, 8; CGVS xxx, p. 4, 5, 6, 7, 10). Voorts bleken zij wettelijk gehuwd te zijn in het land en konden zij enkele jaren geleden nog via het Montenegrijnse consulaat in Frankfurt een nieuw paspoort bekomen mits vertoon van hun identiteitskaart en hun geboorteakte (CGVS xxx p. 5), hetgeen u zelf ook bevestigde (CGVS xxx p. 4). Uit wat voorafgaat is dan ook mogen blijken dat zij wel degelijk Montenegrijns staatsburger zijn en mits de nodige stappen te zetten aanspraak kunnen maken op de rechten die verbonden zijn met voorgenoemd staatsburgerschap (CGVS xxx, p. 4, 6, 8, 9). Uit voorgaande mag dan ook blijken dat u, als kind van twee Montenegrijnse ouders bij wet aanspraak kan maken op voorgenoemd staatsburgerschap, mits u hiertoe de nodige stappen zet. Uit de toegevoegde wet blijkt dat Montenegro het principe van ‘ius sanguinis’ (recht van het bloed) toepast, hetgeen wil zeggen dat er op basis van afstamming aanspraak gemaakt kan worden op een nationaliteit. Uit de verklaringen van uw broer blijkt dat hij hier goed van op de hoogte blijkt te zijn daar de Franse autoriteiten hem hier reeds op gewezen hebben (CGVS xxx p. 6). Dat u zich in dit licht als staatloze tracht voor te stellen, is dan ook weinig ernstig. Uw these dat u niets te maken zou hebben met Montenegro (CGVS xxx p. 6), evenmin. Kennelijk heeft u geen enkele stap ondernomen om uw documenten op orde te krijgen noch blijkt u zichzelf hiertoe geïnformeerd te hebben (CGVS xxx p. 5), wat in het licht van voorgaande mag verbazen. Indien u momenteel daadwerkelijk niet over een nationaliteit beschikt kan er van u verwacht worden dat u alle stappen onderneemt om de nationaliteit waar u recht op heeft te bekomen in de plaats van om deze reden internationale bescherming aan te vragen. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich eerst wendt tot de bescherming van zijn nationale overheid, waar hij recht op heeft.*

Uit wat voorafgaat dient dan ook besloten te worden dat uw these staatloos te zijn, niet gevolgd kan worden. Uit de verklaringen van uw broer en uw ouders, alsook de toegevoegde wetgeving, is duidelijk gebleken dat u mits het zetten van enkele administratieve stappen de nationaliteit kan bekomen, zichzelf kan registreren in het bevolkingsregister en aanspraak kan maken op de geneugten die het Montenegrijns staatsburgerschap u te bieden heeft.”

De verzoekende partij tracht deze motivering te weerleggen door aan te voeren dat zolang de Raad niet heeft geoordeeld over de betwiste argumentatie met betrekking tot de nationaliteit van de ouders die zelf menen staatloos te zijn, de door de commissaris-generaal aangehaalde motieven niet vaststaand zijn. Volgens haar kan de commissaris-generaal niet stellen dat omdat hij meent dat de ouders van de verzoekende partij de Montenegrijnse nationaliteit hebben, *quod non*, zij op haar beurt in aanmerking komt voor de Montenegrijnse nationaliteit.

De ouders van de verzoekende partij, zijnde de heer A.R. en mevrouw A.S., zijn bij de Raad gekend onder het rolnummer 304 195. In het kader van hun beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal werd een beslissing genomen in het arrest van 2 september 2024 met nummer 312 300. In het kader van de nationaliteit van de ouders van de verzoekende partij werd hierin het volgende besloten:

“Vooreerst treedt de Raad verwerende partij evenwel bij waar deze concludeert dat hun bewering geen nationaliteit te hebben niet gevolgd kan worden en dat zij wel degelijk kunnen beschikken over Montenegrijnse documenten, de Montenegrijnse nationaliteit bezitten en de nodige stappen kunnen zetten om hun administratie op orde te zetten. In de bestreden beslissingen worden dienaangaande immers volgende pertinente bevindingen gedaan: “In de eerste plaats moet er op gewezen worden dat jullie these geen nationaliteit te hebben (vragenlijst CGVS (...), vraag 4, 5; vragenlijst CGVS (...)Z, vraag 4, 5) niet gevolgd kan worden. Uit jullie verklaringen is immers gebleken dat u, uw vrouw en uw kinderen beschikten over een geboorteakte (CGVS (...), p. 4, 5, 8; CGVS (...)Z, p. 4, 5, 6, 7). Tevens beschikten u en uw vrouw over een Montenegrijnse identiteitskaart en een Montenegrijns paspoort (CGVS (...), p. 4, 5, 6, 8; CGVS (...)Z, p. 4, 5, 6, 7, 10). Overigens blijken u en uw vrouw wettelijk gehuwd te zijn, waartoe jullie de nodige identiteitsdocumenten dienden neer te leggen (CGVS (...)Z, p. 6, 7, 8). Uit wat voorafgaat kan dan ook geenszins blijken dat jullie staatloos zouden zijn. Niet in het minst daar uit jullie verklaringen eveneens is mogen blijken dat u en uw vrouw enkele jaren geleden via het Montenegrijnse consulaat in Frankfurt nog een paspoort aanvraagden en verkregen na vertoon van jullie identiteitskaart en geboorteakte (CGVS (...) p. 5). Gelet op wat voorafgaat mag duidelijk blijken dat jullie wel degelijk kunnen beschikken over Montenegrijnse documenten, de nationaliteit bezitten en de nodige stappen kunnen zetten om jullie administratie op orde te zetten. Als u erop gewezen wordt dat het bekomen van een paspoort niet strookt met uw these staatloos te zijn vraagt u zich opeens luidop af of die paspoorten wel authentiek waren. Als u erop gewezen wordt dat u het bij de officiële vertegenwoordiging van uw land verkreeg oppert u dat zij ook dieven kunnen zijn en u dan ook niet zeker weet of de paspoorten authentiek zijn (CGVS (...)Z, p.9). Uw reactie is allesbehalve ernstig te noemen. Indien u door middel van corruptie valse paspoorten bekwam dan gaat u dit immers niet ontgaan zijn. Voorgaande blijkt overigens ook uit het gegeven dat u en jullie kinderen in Montenegro naar school konden gaan (CGVS (...), p. 8; CGVS (...)Z, p. 8), jullie toegang hadden tot de gezondheidszorg (CGVS (...), p. 6, 9; CGVS (...)Z, p. 4, 9) en beroep konden doen op sociale steun (CGVS (...)Z, p. 6, 8, 9). Nergens uit jullie verklaringen mag blijken dat jullie door het leven gingen als staatlozen dan wel dat jullie in Montenegro geen aanspraak konden doen op de basisrechten die een Montenegrijns staatsburger toekomen. Het geheel dat voorafgaat ondermijnt de door jullie aangehaalde these dat jullie niet kunnen terugkeren naar Montenegro omdat jullie staatloos zouden zijn. Voorts moet er eveneens op gewezen worden dat uit niets kan blijken dat, indien jullie daadwerkelijk jullie documenten niet meer in bezit hebben (CGVS (...), p. 5; CGVS (...)Z, p. 4), deze stukken mits zich te richten tot de Montenegrijnse autoriteiten niet opnieuw zouden kunnen krijgen. Dat jullie daarvoor te veel documenten zouden moeten voorleggen, jullie het niet nodig hebben, het u niet interesseert en jullie geen zin hebben in het administratief proces (CGVS (...)Z, p. 4, 10; CGVS (...), p.6), kan bezwaarlijk ernstig genomen worden. Dat het voor jullie financieel onmogelijk zou zijn (CGVS (...), p. 5), evenmin. Niet in het minst daar is gebleken dat u ondanks de kost van 60 euro voor een nieuw paspoort, kennelijk wel 500 euro veil had voor een vals rijbewijs (CGVS (...), p. 7). Voorgaande houding staat haaks op de door jullie ingeroepen vrees. Van iemand die kennelijk veel belang hecht aan identiteitsdocumenten, kan verwacht worden dat zij alles in het werk zouden zetten om hun administratie op orde te krijgen. In het licht van het gegeven dat jullie in het verleden wel degelijk beschikten over identiteitsdocumenten en evenwel de weg vonden naar de diensten die de autoriteiten van jullie land van herkomst te bieden hadden, brokkelen voorgaande verklaringen jullie geloofwaardigheid eens te meer af. Het geheel dat voorafgaat noopt er dan ook toe te besluiten dat jullie bewering niet te kunnen terugkeren naar Montenegro omdat jullie staatloos zijn, niet gevolgd kan worden. Jullie verklaringen en algehele houding staat haaks op jullie these. Voor het overige leggen jullie geen enkel stuk neer waaruit het tegendeel mag blijken. De attesten waarmee jullie willen aantonen geen nationaliteit te hebben (CGVS (...)p. 5; CGVS (...)Z, p. 7, 9) blijken gesolliciteerde stukken (CGVS (...) p. 9; CGVS (...)Z, p. 8,9), hetgeen deze documenten elke bewijswaarde ontnemt. Bovendien is mogen blijken dat de bewering in het attest niet overeenkomt met uw eigen verklaringen aangaande het gegeven dat u en uw vrouw in het bezit waren van Montenegrijnse identiteitsdocumenten (CGVS (...)p. 9).”

Verzoekende partijen beperken zich er desbetreffend in hun verzoekschrift toe te wijzen op het feit dat het attest dat zij neerlegden waarin bevestigd wordt dat zij staatloos zijn dateert van nadat zij een paspoort bekwamen, doch de Raad duidt erop dat aan de door hen neergelegde attesten geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend nu het duidelijk gesolliciteerde stukken betreffen en de inhoud ervan tegengesproken

wordt door hun eigen verklaringen waaruit blijkt dat zij indien zij hiertoe demarches ondernemen wel degelijk Montenegrijnse documenten kunnen verkrijgen."

In dit arrest werd dus duidelijk vastgesteld dat de ouders van de verzoekende partij er niet in slagen om aan te tonen dat ze niet over de Montenegrijnse nationaliteit beschikken. Tegen dit arrest hebben de ouders van de verzoekende partij geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State waardoor dit arrest kracht van gewijsde bezit en de beoordeling in dit arrest vaststaat. De verzoekende partij kan zich dan ook niet beroepen op de betwiste nationaliteit van haar ouders om de motivering van de commissaris-generaal omtrent haar eigen nationaliteit in een ander daglicht te stellen. Waar ze stelt in het verzoekschrift dat ze geen nationaliteit heeft en hiervoor een document neerlegt, kan een dergelijk document niet worden teruggevonden in het administratief dossier. Ze legt wel een document voor van het Montenegrijns ministerie van binnenlandse zaken waarop te lezen valt dat dit document dient om haar in te schrijven in het burgerregister van Montenegro. Dit impliceert dus duidelijk dat ze over de Montenegrijnse nationaliteit beschikt.

De motivering van de commissaris-generaal is juist, correct en vindt steun in de algemene landeninformatie in het administratief dossier waardoor deze wordt overgenomen. De verzoekende partij maakt dus niet aannemelijk dat ze staatloos is, maar wel degelijk over de Montenegrijnse nationaliteit zou kunnen beschikken indien ze hiervoor de vereiste inspanningen zou leveren. Haar nood aan internationale bescherming zal dan ook worden beoordeeld ten opzicht van haar land van herkomst zijnde, Montenegro.

4.7. De verzoekende partij stelt verder dat ze niet kan terugkeren naar Montenegro omdat ze niets met het land te maken wil hebben, ze er nooit heeft gewoond, ze er geen huis heeft en de taal niet spreekt. In navolging van de commissaris-generaal dient te worden vastgesteld dat dit louter socio-economische motieven betreffen die eveneens niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in de verzoekende partij haar hoofde suggereren, noch wordt dit door verzoekende partij concreet aangetoond. De commissaris-generaal stelt verder terecht: *"Wat betreft uw these dat u niet zou kunnen terugkeren naar Montenegro omdat u niets met het land te maken wil hebben, u er nooit gewoond heeft, u er geen huis heeft en u de taal niet spreekt (CGVS xxx p. 5), dient erop gewezen te worden dat zulks op zichzelf vreemd is aan de vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Hoe dan is uit de verklaringen van uw vader, in tegenstelling tot uw bewering (CGVS xxx p. 4) mogen blijken dat hij wel degelijk nog contacten heeft in het land (CGVS xxx p. 4). Hetgeen overigens ook blijkt uit het gegeven dat hij voor u en uw broer nog een attest aanvraag bij een contactpersoon binnen de overheidsagentschap in Montenegro (CGVS xxx p. 5). Ook uw schoonzus blijkt nog contacten te onderhouden in het land (CGVS xxx p. 4). In het licht van voorgaande kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat jullie kunnen steunen op een netwerk in het land. Wat betreft de taal kan er eveneens redelijkerwijze verwacht worden dat u over voldoende capaciteiten beschikt om mits de hulp van uw familie wegwijs kan geraken in de Montenegrijnse taal, de lokale geplogenheden en administratieve zaken, waartoe uw ouders kennelijk hun weg konden vinden. Niet in het minst daar u ook in Frankrijk erin slaagde dit te doen (CGVS xxx p. 3, 4, 6). Dat u de taal niet zou willen leren omdat u ze haat (CGVS xxx p. 6) is in het licht van uw verzoek om internationale bescherming, weinig ernstig te noemen en zegt meer over uw motieven dan wel over uw capaciteiten en mogelijkheden om in Montenegro een leven op te bouwen."* De verzoekende partij doet geen moeite om deze motivering van de commissaris-generaal te weerleggen waardoor deze wordt overgenomen.

4.8. De verzoekende partij verwijst verder in het verzoekschrift naar verschillende rapporten die betrekking hebben op de discriminerende handelingen die Roma ondergaan in Montenegro. Waar de verzoekende partij verwijst naar aanbevelingen van de Europese Raad die dateren van 2003, kan ze geen afbreuk doen aan de motivering van de commissaris-generaal. Deze informatie dateert immers van meer dan 20 jaar geleden en heeft betrekking op de nasleep van de burgeroorlog in voormalig Joegoslavië. Deze informatie heeft dus betrekking op een zeer specifieke periode en heeft geen betrekking op de huidige situatie van Roma in Montenegro. De commissaris-generaal verwijst in zijn motivering in de bestreden beslissing naar rapporten die dateren van 15 december 2022 en 5 december 2023. De informatie waar de verzoekende partij naar verwijst is ofwel ouder dan deze informatie ofwel ligt ze in dezelfde lijn. Ze kan echter geen afbreuk doen aan de motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wanneer die stelt: *"De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Montenegro Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_montenegro_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) toont aan dat heel wat Roma in Montenegro zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de*

loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precare economische toestand in Montenegro, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Montenegrijnse overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Montenegro het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Montenegrijnse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma, onder meer met de (nationale) strategieën voor de sociale inclusie van Roma en Egyptenaren 2016-2020 en 2021-2025 en bijhorende nationale en lokale actieplannen. Dankzij deze initiatieven werden reeds een zekere verbetering geboekt op het vlak van onderwijs (scholingsgraad), toegang tot gezondheidszorg en huisvesting en in het domein van registratie en verblijfsstatuut. Antiziganisme wordt nu ook voor het eerst expliciet erkend als een vorm van discriminatie. Bovendien heeft het land ook de Verklaring van Poznan (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Voorts worden op nationaal en lokaal niveau ook bemiddelaars ingezet om de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg voor Roma te vergemakkelijken en werden de voorbije jaren door de overheid allerhande projecten gefinancierd in verband met de sociale inclusie, bescherming en promotie van de rechten van Roma. Om de implementering en de efficiëntie van de nationale beleidsplannen in verband met de Roma in de westelijke Balkan en ook de principes van goed bestuur en lokale participatie hierbij te ondersteunen, hebben de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTED-steunprogramma opgezet. Op 1 juli 2018 werd ook in Montenegro het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. In de daaropvolgende jaren heeft ROMACTED als drijvende kracht gefungeerd bij het opzetten van workshops met als doel het nationale actieplan lokaal beter te implementeren. In januari 2021 is een tweede fase van het ROMACTED-programma gelanceerd, andermaal met een focus op het lokale beleid. Er zijn in Montenegro ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Montenegrijnse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Montenegro hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Montenegrijnse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan gewezen worden op het feit dat de instelling van de Ombudsman optreedt als nationaal mechanisme voor de bescherming tegen discriminatie en dat er een Raad voor de Bescherming tegen Discriminatie, waarin ook vertegenwoordigers van de Roma zetelen, operationeel is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien dient er aangekaart dat indien u in Montenegro het slachtoffer zou worden van mishandelingen u een beroep kan doen op de bescherming van de Servische autoriteiten. Waar u nog tracht te stellen dat er geen politie zou zijn in Montenegro, ze pas na vier of vijf uren komen en ze eigenlijk samenwerken met de maffia (CGVS 22/19684 p. 7), moet er op gewezen worden dat u zich voor deze these baseert op veronderstellingen. Persoonlijke ervaringen blijkt u niet te hebben. Uw familie kennelijk evenmin (CGVS 22/19684 p. 7). Noch draagt u enige objectieve informatie aan die uw these kan staven. Uit uw verklaringen kan dan ook niet afgeleid worden dat nationale bescherming voor u niet voor handen zou zijn bij terugkeer naar Montenegro. Te meer daar uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Montenegro Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_montenegro_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Montenegro maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Montenegrijnse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Over het algemeen functioneert de Montenegrijnse politie op professionele wijze en werkt ze efficiënt. Ofschoon kwetsbaar voor politieke inmenging beschikt Montenegro ook over een goed uitgebouwd rechtssysteem met een functionerende justitie. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de

informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Montenegrijnse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de Ombudsdienst. Ofschoon de effectiviteit van de controlemechanismen nog voor verbetering vatbaar is, wordt wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd en kan het leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Montenegro aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Montenegro de afgelopen jaren dan ook diverse maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, waaronder de oprichting van een anti-corruptieagentschap (Agency for Prevention of Corruption), van een speciale politie-eenheid tegen corruptie (Special Police Unit), van het bureau van de speciale openbare aanklager (Special Public Prosecutor's Office) en recent van de National Council for the Fight against High-Level Corruption. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. Zo worden regelmatig ambtenaren vervolgd voor misbruik van het ambt en corruptie. De Montenegrijnse overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Montenegro". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Montenegro opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat ze in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

4.9. Uit niets blijkt dat er heden in Montenegro een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.10. Waar de verzoekende partij stelt dat haar kind zal gescheiden worden van haar vader daar deze eventueel naar Servië zou moeten terugkeren en de verzoekende partij naar Montenegro dient terug te keren, dient te worden opgemerkt dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit onderzoek verloopt individueel en beperkt zich dus in deze tot de verzoekende partij. Er wordt geenszins een beslissing genomen inzake terugkeer van de verzoekende partij, haar partner of haar kind.

4.11. Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest, de samenwerkingsplicht en de onpartijdigheidsplicht moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele wijze toelicht waarom zij van oordeel is dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partij dit volledig nalaat, is dit middel niet-ontvankelijk.

4.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Duits machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De

commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

4.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft ze geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of ze voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

4.14. Gelet op het voorgaande is er geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS